

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 40. Tetzeli propositiones Lutheri thesibus oppositæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

velle debeamus, sed omnino quidquid Deus vult, velle oporteat, inde vero intulit, quod *Præliari adversus Turcas sit repugnare Deo visitanti iniquitates nostras per illos.* Hæc præpositio ingentes tumultus suscitavit.

§. XL.

Tetzellii propositiones Lutheri thesibus oppositæ.

Vix Lutheri propositiones de indulgentiis publicam lucem aspexerant, cum Joannes Tetzelius hæreticæ pravitatis Inquisitor Ordinis S. Dominici, ac princeps eorum, quibus Indulgentiarum promulgatio erat credita, centum & sex propositiones ederet, quibus contrariam explicabat sententiam; ast ubi responsionibus suis hujus hæretici scopulos diffringere nitebatur, ipse in alios impigit.

Propositiones istæ Francofordiæ ad Oderam propugnatae hunc in modum erant conceptæ. I. Cum satisfactio sit pars poenæ a Sacerdote vel a S. Canonibus impositæ, Papa ad remissionem totius poenæ indulgentiis uti potest, nec tamen, affirmavit Tetzelius, propterea fideles a bonis operibus, & mortificationibus, quæ sanant, & a peccato retrahunt, exempti sunt. II. Ministri Ecclesie

Sæcul. XVI.
A. G. 1517.

Cochl. l. c.
D' Argentre
collect. judic.
de nov. error.
t. I. p. 357.
Hist. gest. in
Eccles. me-
mor.

Aut la Biz-
zarderie
Paris p. 12.

Sæcul. XVI
A C. 1517. cleriæ non modo peccata esse remissa de-
clarant, sed eadem vere per Sacramen-
ta, ac potestatem clavium condonant.

III. Peccata absque Sacramento pœnitentiæ non remittuntur; nihilominus tamen contritio in casu necessitatis supplere valet, pœnam æternam in temporalem in altero sæculo sustinendam duntaxat commutans. IV. Ecclesia pœnas etiam post mortem subeundas imponere

*Ulemburg. in
vita & gest.
Lutheri c. 2.* potest; V. præstat pœnitentem cum exigua pœnitentia in purgatorium, quam sine absolutione in infernum mittere, perinde ac si absolutio absque pœnitendi animo, imo etiam sine operibus satisfactoriis, quando adimpleri possunt, virtutem suam operaretur. VI. Mortui quadam ratione Legibus Ecclesiæ subiciuntur, cum hæretici, schismatici, & impii quandoque primum post mortem anathemate percellantur. VII. Papa indulgentias plenarias concedendo non modo pœnas impositas, sed generatim omnes pœnas remittere vult. VIII. Falsum est, quod Papa animabus purgantibus nonnisi pœnas, quas in hac vita juxta Canones subire debuissent, remittat. IX. Pro consequenda Indulgentiarum gratia contritio non est necessaria, sed sufficit attritio, quæ unacum Sacramento hominem efficit contritum. X. Papa animabus in piaculari carcere detentis indul-

indulgentias applicare potest per modum suffragii, quamvis in eas non habeat potestatem clavium. XI. Rationi dissonum non est, animam eo temporis puncto, quo hunc in finem eleemosyna datur, ad Beatorum gloriam admitti. XII. Potest aliquis morali certitudine scire, quod indulgentiarum gratiam fuerit consecutus. XIII. Licite earum efficacia explicatur, dummodo etiam bonorum operum usus inculcetur. XIV. Indulgentiæ, quamvis ipsa charitate minus meritoriæ sint, citius tamen poenam remittunt. XV. Cum Eleemosynæ spirituales temporalibus prævaleant, majus quoque meritum acquirit ille, qui per indulgentias peccata sua redimit, quam qui pauperibus eleemosinam elargitur, nisi hi in extrema forent necessitate. XVI. Quamvis Indulgentiarum consecutio non fit de præcepto, est tamen de consilio. XVII. Admonendi sunt fideles, Indulgentias utiles fieri per fidem, devotionem, & fiduciam in Deum. XVIII. Thesaurus Ecclesiæ sunt merita Christi & Sanctorum. XIX. Vere contritis noxæ quantumvis gravissimæ per Indulgentias remitti valent. XX. Sanctus Petrus, ejusque Vicarii, & ipse Leo Papa æqualem, eandemque in Ecclesia habent auctoritatem.

Sæcul. XVI.
A.C. 1517.

§. XLL
I

Hist. Ecclesiast. Tom. XXXIII.